

DLAKA, IZMEĐU L'ORÉALA I GILLETTEA

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 21

Dlaka je detalj za koji se ljudi pretvaraju da ga razumiju.

Nazivaju je higijenom, estetikom, identitetom, kulturom, obredom.

Zapravo je samo granica – između onoga što pokazuješ i onoga što skrivaš.

Neki je povjeravaju brijačima, neki kozmetičarkama, neki modernim aparatima koji obećavaju samostalnost i savršenstvo. Ali dlaka ostaje ondje, tvrdoglava, biološki podsjetnik: životinja si prije nego što si društveno biće.

Pa ipak, nije neprijatelj. Neugodan je prijatelj, suputnik koji te podsjeća odakle dolaziš. Ima gotovo kapilarnu rasprostranjenost, boju koju joj je odredila tvoja genetska karta i priču koju ne možeš izbrisati. Čak ni oni koji pate od alopecije nisu bez nje – samo su je izgubili na vrijeme koje nitko ne može odrediti.

Ali da bi se razumjela dlaka, treba se vratiti na početak – onamo kamo se uvijek vraćaš: prapovijesnom čovjeku.

Zamišljam to ovako, u prapovijesnom noir prizoru. Dvije prilike iza zida od trave razgovaraju. Stiže treća osoba i ne može razabrati tko je muškarac, a tko žena. Lice nije dovoljno. Lice vara.

Tako žena odluči promijeniti sudbinu svojega identiteta.

Ode do rijeke, pogleda se u vodi i vidi bradu.

Ne sviđa joj se. Ne predstavlja je. Ne razlikuje je.

Nađe oštar kamen i počne skidati dlake, jednu po jednu.

Otkrije da dlake sporo ponovno rastu – i to joj daje prednost: ne mora ponavljati obred svaki dan. I otkrije nešto još moćnije: muškarac je gleda drukčije.

Razlika postaje privlačnost.

Razlika postaje jezik.

Odatle se rađa cijela kultura dlake: najprije simbolička, zatim društvena, zatim higijenska, zatim znanstvena, zatim ideološka.

Sve do modernih krajnosti: onih koji kažu da te dlaka štiti od bakterija i da je treba zadržati; onih koji kažu da je treba ukloniti da bi te prihvatili; onih koji kažu da je treba oblikovati da bi te poželjeli.

Istina je jednostavnija: dlaka se rađa, raste, savija se... i ondje gdje se savije, umire.

Ali korijen ostaje živ, tvrdoglav, poput nekih ideja koje ne možeš ukloniti ni snagom volje.

A onda postoji posljednje pravilo, ono koje znaju samo pripovjedači:

nikad ne dopusti da od brka nastane bruka.

Razlika je minimalna – samo jedan samoglasnik.

Ali mijenja sve.

Ferdinando